



Fladstrand

Fladstrand er det oprindelige navn for et fiskerleje på Kattegatsiden af Vendsyssel. Stedet fik købstadsrettigheder i 1818 under navnet Frederikshavn efter Kong Frederik VI. Navnet Fladstrand er dog fortsat bevaret for Fladstrand Kirke, der blev opført 1690. Billedet ovenfor viser N. Aagaard Lützens maleri af krudttårnet og byen i 1862.

Til venstre ses et kort over Fladstrand i 1700-tallet. Fæstningen og krudttårnet blev bygget i årene 1686-1690. Krudttårnet var kernen i citadellet og skulle beskytte kystens naturhavn. I dag er der indrettet et historisk museum i krudttårnet.



De vanskelige besejlingsforhold ved Dvalegrundene i Læsø Rende medførte, at der blev udstedt en instruks den 4. sep-tember 1743 til fiskerne i Fladstrand, som skulle sikre, at den danske orlogsflåde kunne lodses op langs Jyllands østkyst, når flåden skulle til Norge. Ud for Fladstrands naturhavn lå østkystens bedste ankerplads for større skibe, som søgte ly i dårligt vejr, før de skulle ud i det farlige farvand nord for Skagen.

Under kanonbådskrigen mod England 1807-14 søgte danske handelsskibe ly mod den engelske flåde i Fladstrand.

Instruksen fra 1743 blev afløst af en Anordning af 27. oktober 1800, hvor Fladstrand indgik i et lodseri, der omfattede Fladstrand, Bangsbostrand, Hirtsholmene, Læsø og Frederikshavn, som er beskrevet under Frederikshavn. Lodserne fra Hals kunne lodse til Fladstrand og ned til bælteerne.

Skrevet af Danmarks Lodsmuseumsforening